

РЕШЕНИЕ

№ 1947

гр. София, 22.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 22.02.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Вяра Русева

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **10049** по описа за **2012** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение от 22.08.2012 г. по НАХД № 19143/2011 г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 112-ти състав, е отменено наказателно постановление (НП) № 11011466/30.09.2011 г., издадено от Директора на Агенция за държавен и финансов контрол (АДФИ), с което на сдружение „Българска федерация по ски”, е наложена имуществена санкция в размер на 15 000 лева, за нарушение на чл. 16, ал. 8 във вр. чл. 14, ал. 1, т. 3 от ЗОП (Закон за обществените поръчки).

В касационната жалба са изложени подробни съображения за това, че решението е постановено при неправилно приложение на материалния закон – касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК като неправилно и незаконосъобразно.

Ответникът по касационната жалба, редовно призован и чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба и моли да се отхвърли като неоснователна и да остави в сила решението на СРС, по мотиви изложени в него и по съображенията, развити в отговора на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за правилност на решението на СРС и моли същото да бъде оставено в сила.

Административен съд – София - град, 6-ти касационен състав, след като се запозна с

обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните и обсъди, както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването на обжалваното съдебно решение, като е произвела със завеждането си целения с нея деволутивен и суспензивен ефект. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Видно от приложените по делото материали е, че е съставен акт за установяване на административно нарушение на 13.09.2011 г., извършено от ответника за периода 30.12.2008 г. – 18.03.2009 г. Видно от представените по делото доказателства Акта за установяване на административно нарушение е съставен в законоустановения срок – не по – късно от три години от извършване на нарушението. Безспорно установено е и че за така установеното административно нарушение е съставено наказателното постановление с дата 30.09.2011 г.

Софийски районен съд се е произнесъл с решение от 22.08.2012 г., като е отменил оспореното НП, поради изтичане на предвидената в закона абсолютна давност, като е приел, че същата е изтекла на 18.03.2012 г. Поради горното настоящият състав намира, че към момента на постановяването на решението на въззивния съд действително е била изтекла предвидената в закона абсолютна давност и постановеното решение е правилно.

Водим от горното, настоящият състав намира, че следва да бъдат изложени аргументи само и единствено относно прилагането на института на абсолютната погасителна давност и аргументи относно изтичането ѝ пред въззивната инстанция.

Съгласно [чл. 80, ал. 1, т. 5](#) от Наказателния кодекс (НК), наказателното преследване се изключва по давност когато не е възбудено в срок от две години. От друга страна, съгласно [чл. 81, ал. 1 от НК](#), независимо от спирането или прекъсването на давността, наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в [чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК](#). Следователно, в случаите, в които законът предвижда наказание "глоба", респ. "имуществена санкция", възможността дадено лице да бъде санкционирано се изключва с изтичане на 3-годишен срок от извършване на деянието.

Според настоящият съдебен състав, институтът на давността, уреден в Наказателния кодекс, е приложим и в административно-наказателното производство. Основание за това дава разпоредбата на [чл. 11 от ЗАНН](#), както и принципното становище, че е недопустимо извършителят на административно нарушение да бъде поставен в по-неблагоприятно положение от извършителя на престъпление, което се отличава със значително по-висока степен на обществена опасност. Посочените съображения обосновават извод, че тази давност следва да тече и по отношение на административните нарушения.

В процесния случай съдът намира, че административно-наказателната отговорност на сочения като нарушител субект е погасена по давност с изтичане на три години от извършване на нарушението т. е. на 18.03.2012 г. - преди постановяване на обжалвания съдебен акт.

Предвид изложеното съдът счита, че оспореното решение от 22.08.2012 г., на СРС, НО, 112 състав по нахд № 19143/2011 г. е правилно и следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание [чл. 221, ал. 2 от АПК](#), вр. с [чл. 63, ал. 1, от ЗАНН](#), Административен съд - София град

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 22.08.2012 г., на СРС, НО, 112 състав по нахд
№ 19143/2011 г.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.